

Arrest

nr. 173 975 van 1 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Pasjtoen van etnische origine en bezit u de Afghaanse nationaliteit. U bent afkomstig uit het dorp Jaghi Band van het district Deh Bala in de provincie Nangarhar. Op 26 februari 2014 diende u een eerste maal een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). U verklaarde toen dat uw broer Q.R. die als rechter werkte in Rodat, op 13 qaus 1392 (4 december 2013) door de taliban werd ontvoerd en vermoord. Op 19 dalwa 1392 (8 februari 2014) werd een jongen, D., door twee talibs, Dr. N.A. en A.G., vermoord. U ging zijn moord en die van uw broer aanklagen op het districtshuis. Daar vertelde het districtshoofd u echter dat er niet genoeg middelen waren om het hele district te beveiligen. Vervolgens sprak u de dorpsoudsten hierover aan en spoorde u

hen aan om naar Jalalabad te gaan om daar klacht neer te leggen. De dorpsoudsten gingen hier echter niet op in. Op een gegeven moment werd Dr. N.A. met drie van zijn kompanen opgepakt en zijn broer werd gedood. De dag nadien stak A.G. uw wagen in brand. De taliban beschuldigde u ervan de mannen te hebben verraden. U verliet Afghanistan uit vrees voor repercussies van de taliban.

Op 27 juni 2014 sloot het CGVS uw asielaanvraag af met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De door u aangehaalde vluchtmotieven werden ongeloofwaardig bevonden en er werd geoordeeld dat u zich bij een terugkeer naar uw land in Jalalabad kan hervestigen. U tekende op 23 juli 2014 beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV). De RvV bevestigde de door het CGVS genomen beslissing op 5 november 2014.

Op 23 april 2015 diende u een tweede asielaanvraag in. U houdt enerzijds vast aan de vluchtmotieven die u aanhaalde in het kader van uw vorige asielaanvraag, zijnde de problemen met de taliban, en anderzijds verklaart u in het kader van uw eerste asielaanvraag niet helemaal eerlijk te zijn geweest over uw werkzaamheden in Afghanistan. Volgens uw verklaringen hebt u tussen 1388 (2009) en 1392 (2013) als chauffeur gewerkt in dienst van Mahmoud Karzai, de broer van oud-president Hamid Karzai. U moest gasten van de zakenman vervoeren in Kabul stad en de omgeving. U verbindt dit werk aan de problemen met de taliban die u vorige keer hebt aangehaald. Hoewel u was gestopt met uw werk voor Mahmoud Karzai na sluiting van zijn kantoor/gastenverblijf, zou de taliban er immers nog steeds van overtuigd zijn geweest dat u werkte voor de overheid, getuige de klacht die u had neergelegd tegen leden van de groepering. U werd beschuldigd van spionage. U verklaart deze informatie te hebben achtergehouden voor het CGVS uit angst teruggestuurd te worden naar Kabul, waar u werkzaam was. Verder haalde u nog aan dat uw neef, T., tijdens een rit van Jalalabad naar Rodat werd doodgeschoten door de taliban omdat hij eerder werkte voor een privéconstructiebedrijf.

Ter ondersteuning van uw huidige asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw werkbadge van chauffeur voor Mahmoud Karzai, geldig van 02/02/2011 tot 02/02/2013; uw kieskaart; het martelarenboekje van uw overleden broer Q.R., afgegeven op 09/10/1392 (30/12/2013); een kopie van uw rijbewijs, geldig van 25/09/1390 (16/12/2011) tot 24/09/1393 (15/12/2014); een aanbevelingsbrief van Mahmoud Karzai, afgegeven op 31/05/2013; een brief geschreven door de stamhoofden van Deh Bala of Haskamina en een brief van het districtshoofd van Haskamina waarin uw problemen met de taliban worden bevestigd; verschillende foto's van u in de hoedanigheid van uw functie als chauffeur; foto's die werden genomen in uw dorp; foto's van uw overleden broer en een foto van een meisjesschool in Shpola die werd vernield door de taliban; een USB-stick; en de enveloppes waarin de documenten werden verstuurd vanuit Afghanistan.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden besloten dat u er niet in slaagt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ervan te overtuigen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het CGVS reeds op 27 juni 2014 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam wegens het ongeloofwaardig karakter van de door u beweerde problemen in Afghanistan. Deze beslissing werd bevestigd door de RvV op 5 november 2014. Het Commissariaat-generaal kan zich er toe beperken om heden in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe documenten en feiten te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

In het kader van uw huidige asielaanvraag verklaarde u tijdens uw eerste asielprocedure te hebben verzwegen dat u vier jaar als chauffeur hebt gewerkt in Kabul in dienst van Mahmoud Karzai (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.3). Volgens uw verklaringen wordt u door de taliban beschuldigd van spionage omwille van deze werkzaamheden (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.3). U stelde dat u eerder slecht was geadviseerd, dat men had gezegd dat u naar de hoofdstad zou worden teruggestuurd als u uw voormalige werkzaamheden kenbaar zou maken aan het Commissariaat-generaal (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.4 en p.17). Dat u informatie hebt achtergehouden, getuigt evenwel geenszins van een daadwerkelijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Van een asielzoeker mag immers ten allen tijde en redelijkerwijs worden verwacht dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, zijn regio van herkomst en zijn vluchtmotieven. Uw verklaring ter zake, namelijk dat u werd misleid door anderen (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.4 en p.17), is onvoldoende ter verantwoording, te meer daar u uw vrees bij terugkeer verbindt aan uw beweerde werkzaamheden voor Mahmoud Karzai (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.3). Uw algemene geloofwaardigheid staat dan ook op de helling.

U herhaalde verder de incidenten met de taliban die u al had vermeld in het kader van uw eerste asielerzoek en die zich zouden hebben voorgedaan nadat u was gestopt met uw werk voor Mahmoud Karzai (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.3). Volgens uw verklaringen hebt u in de periode van uw werk voor Mahmoud Karzai nooit problemen gekend in Afghanistan maar zijn de problemen met de taliban die u al eerder had aangehaald, gelinkt aan uw profiel van chauffeur in loondienst van de broer van de oud-president van Afghanistan (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.3-4, p.6 en p.16). U stelde immers dat de taliban dacht dat u nog steeds voor de overheid werkte omdat u een klacht had ingediend bij het districtshoofd betreffende de moord op uw broer en de Afghaanse jongen D. (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.16). Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat de groepering nooit iets heeft gecommuniceerd ten aanzien van u over uw werk voor Mahmoud Karzai en dat het verband met uw beweerde tewerkstelling louter een veronderstelling betreft van uwentwege (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.16). Hoe dan ook dient er nogmaals opgemerkt te worden dat de problemen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag hebt aangehaald, manifest ongeloofwaardig werden beoordeeld. Dat u nu halfslachtig uw beweerde profiel van chauffeur in dienst van Mahmoud Karzai aan uw reeds ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven verbindt, werpt geen ander licht op de uitkomst van uw eerdere asielerzoek.

Wat betreft de brieven van het districtshoofd en de stammenoudsten van Haskamina waarin uw problemen met de taliban worden bevestigd, dient er opgemerkt te worden dat documenten enkel een asielaanvraag kunnen ondersteunen als deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat – zoals hierboven aangetoond – in uw dossier niet het geval is. Bovendien dient er opgemerkt te worden dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen worden verkregen. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

Ter zake dient er nog gewezen te worden op enkele bedenkingen bij uw beweerde profiel van chauffeur in dienst van Mahmoud Karzai. Zo roept het vragen op dat u aan de job bent geraakt via een dorpeling, W.S. genaamd, die voor het Toyota bedrijf van Mahmoud Karzai werkte, zonder dat u ook maar enig gesprek moest voeren met iemand van de vertrouwelingen van Mahmoud Karzai (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.4-5 en p.7). U verklaarde dat W.S. garant stond voor u en dat dat voldoende was (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.4-5 en p.7), wat gezien de positie en status van Mahmoud Karzai in Afghanistan evenwel bedenkelijk is.

Voorts bleef u eerder vaag wanneer u werd gevraagd naar waar u allemaal moest rijden. U stelde dat u gasten van Mahmoud Karzai van de luchthaven moest ophalen of naar de luchthaven moest brengen en dat u soms ook naar Qargha moest gaan, een bekende picknickplaats omringd door hotels (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.5). Gevraagd naar waar u uw passagiers nog moest vervoeren, antwoordde u zeer kort naar het Continental [hotel] (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.5). Gevraagd naar waar nog, herhaalde u dat u naar het Continental reed, dat u niet goed weet wat u moet zeggen, dat u soms ook naar ministeries moest rijden, dat u de chauffeur was en dat de bestemming afhing van de passagier zijn wensen (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.5). Later tijdens het gehoor nog eens gevraagd naar welke plaatsen u allemaal reed, haalde u nog het verwoeste Darulaman kasteel aan en stelde u voorts dat er geen andere specifieke plaatsen zijn waarnaar u reed (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p. 17). U opnieuw de kans gevend meer informatie te geven aan het Commissariaat-generaal over de trajecten die u aflegde, repliceerde u dat u altijd naar 'daar' ging, naar Darulaman, Bagh-e Bala, Bagh-e Babur, Qargha, Paghman en het parlement (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.17). Dat het zoveel moeite kostte om informatie te geven over de plaatsen naar waar u uw passagiers reed, mag verbazen daar u verklaarde vier jaar in dienst te zijn geweest van Mahmoud Karzai (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.5-6). Uw gebrek aan spontaniteit, zet de geloofwaardigheid van uw beweerde werkzaamheden dan ook verder op de helling.

Ook wat betreft de identiteit van de passagiers die u rondreed, bleef u bovendien eerder aan de vlakte. Gevraagd of het zakenmensen waren, politici, of andere profielen, antwoordde u eerst vaagweg dat het verschillende types betrof (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.7). U aangemoedigd te vertellen wat voor soort mensen u vervoerde, kwam u niet verder dan te stellen dat het misschien zakenmensen waren, ouderen van Kandahar, maar dat het uw zaken niet waren daar u hen enkel moest rondrijden (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.7), wat opnieuw weinig informatie is.

Verder bleef u zeer vaag wanneer u werd gevraagd waarom het kantoor in 2013 werd gesloten. U verklaarde het niet juist te weten, waarna u aangaf dat het Toyotabedrijf een nieuwe aandeelhouder kreeg, dat het kantoor werd gesloten en dat u moest vertrekken (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.6). Verschillende keren gevraagd wat de band is tussen Toyota en het kantoor waarvoor u werkte, antwoordde u dat het er niets mee te maken heeft (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.6). U kwam niet verder dan te stellen dat de manager, Mister R., zei dat het kantoor werd gesloten, dat hij u

bevestigingsdocumenten gaf en dat u moest vertrekken (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.6). Het roept vragen op dat u niet precies kon vertellen waarom het kantoor/gastenverblijf waar u zolang heeft gewerkt, werd gesloten.

Wat betreft de aanbevelingsbrief en uw werkbadge die u hebt neergelegd ter ondersteuning van uw profiel, dient de bedenking gemaakt te worden dat u geen uitleg kon geven bij het logo op de brief en de badge. Gevraagd voor wat het logo staat, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.14). Volgens uw verklaringen zag u het logo evenwel ook in het kantoor waar u vier jaar hebt gewerkt (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.14). Het mag dan ook verbazen dat u niet wist te vertellen op wat dat logo betrekking heeft. Uw gebrek aan informatie hierover, zet de geloofwaardigheid van uw profiel aldus verder op de helling. Ter zake dient bovendien verwezen te worden naar bovenstaande opmerkingen over de relatieve bewijswaarde van Afghaanse documenten.

Wat betreft de foto's die u hebt neergelegd in hoedanigheid van uw profiel als chauffeur voor Mahmoud Karzai, zijnde een foto waarop u poseert met de walkietalkie van één van de soldaten die het kantoor van Mahmoud Karzai beschermden (foto 8 a); een foto waarop u staat afgebeeld poserend met het vuurwapen van een soldaat (foto 8 b); een foto van u samen met een soldaat, W. genaamd (foto 8 c); foto's van u en uw werkwagen in Qargha (foto 8 d-e); een foto waarop u poseert met H.J., een vriend van Mahmoud Karzai, en andere gasten (foto 8 f); een foto van u in uw dorp met de auto die geparkeerd stond in het kantoor in Kabul en die werd gebruikt om onder andere inkopen te doen (foto 8 g); en een foto van u aan het stuur van een wagen (foto 8 g), dient er opgemerkt te worden dat deze foto's in eender welke context kunnen zijn genomen en niet gelden als een objectief bewijs voor uw werk bij de broer van de oud-president.

Uit bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt tussen 2009 en 2013 te hebben gewerkt als chauffeur in dienst van Mahmoud Karzai.

Als bijkomend element haalde u nog aan dat uw neef T. vijftien à achttien dagen voor het gehoor op het Commissariaat-generaal werd doodgeschoten door de taliban omdat hij vroeger in een privéconstructiebedrijf werkte (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.3). U wilde hiermee aantonen dat de situatie in Afghanistan slecht is en dat de taliban u zal doden eens je hun doelwit bent (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.3). Hierbij dient opgemerkt te worden dat u geenszins kon uitleggen waarom het voor de taliban een probleem was dat uw neef voor een privéconstructiebedrijf had gewerkt en waarom hij aldus in hun vizier zou zijn gekomen (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.3). Bovendien gevraagd hoe u weet dat de taliban uw neef heeft vermoord omwille van zijn vroeger werk, repliceerde u enkel te zeggen wat u denkt (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.3), wat wijst op louter speculatie van uwentwege. Ter zake dient nog opgemerkt te worden dat u geen enkel begin van bewijs hebt neergelegd over de beweerde dood van uw neef. Gezien bovenstaande vaststellingen en uw gebrek aan algemene geloofwaardigheid – zoals hierboven vermeld – hebt u evenmin aannemelijk gemaakt dat uw neef daadwerkelijk werd gedood door de taliban.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u er niet in geslaagd bent uw asielmotieven geloofwaardig voor te stellen. Derhalve komt u niet in aanmerking voor het vluchtelingenstatuut, noch voor het subsidiaire beschermingsstatuut zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De overige door u neergelegde documenten, zijn niet van dien aard de genomen beslissing te wijzigen. Wat betreft het martelarenboekje van uw broer dient er opgemerkt te worden dat daarin wordt gesteld dat uw broer is overleden op 13/08/1392 (04/11/2013), zijnde in de maand aqrab (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.9). Tijdens uw eerste asielprocedure verklaarde u echter dat uw broer werd gedood op 13 qaus 1392 (4 december 2013) (gehoorverslag CGVS 04/06/2014, p.5). Qaus is de negende maand van de Afghaanse kalender. Tijdens het gehoor dat werd georganiseerd in het kader van uw huidige asielaanvraag gevraagd de overlijdensdatum van uw broer te geven, antwoordde u dat hij werd vermoord op 13/08/1392 (04/11/2013) (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.10). U gewezen op uw eerdere verklaringen, herhaalde u dat hij is overleden in de 8ste maand (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.10). Deze tegenstrijdigheid doet vermoeden dat u uw verklaringen hebt aangepast aan de inhoud van de documenten die u kreeg toegestuurd – ook in de brief van het districtshoofd staat aangegeven dat Q.R. werd gedood op 13/08/1392 (04/11/2013) (Verklaring DVZ, d.d. 18/05/2015, vraag 17) – en zet uw geloofwaardigheid verder op de helling. Hoe dan ook zegt het martelarenboekje niets over de omstandigheden waarin uw broer zou zijn overleden. De foto's die zouden zijn genomen op de begrafenis van uw broer (foto's 8 r-s), bieden voorts geen uitsluitel over de identiteit van de overledene, laat staan de doodsoorzaak, en zijn aldus evenmin een sluitend bewijs voor de moord op Q.R..

De foto's die werden genomen in uw dorp en de omgeving (foto's 8 i-q), houden voorts geen verband met de door u ingeroepen vluchtmotieven. De foto waarop – volgens uw verklaringen – een meisjesschool in Shpola dorp is te zien die werd opgeblazen door de taliban (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.13), houdt enkel verband met de algemene veiligheidssituatie in uw regio van herkomst die verder in deze beslissing zal worden besproken. De USB-stick die u hebt neergelegd en die volgens

uw verklaringen beelden bevat van een recente zelfmoordaanslag op het Talashi plein in Jalalabad stad en van de onthoofding van mensen in uw regio die werden beschuldigd van spionage voor de overheid omdat ze de auto's van talibanleden zouden hebben aangewezen (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.14-15), dient er opgemerkt te worden dat de USB-stick enkel en alleen een foto bevat van u in een landelijke omgeving. Hoe dan ook zijn de door u beschreven beelden geenszins een bewijs voor de door u aangehaalde persoonlijke problemen met de taliban. Ze hebben – net als de foto van de vernielde meisjesschool - betrekking op de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan, waarvan de appreciatie volgt.

De kopie van uw rijbewijs toont vervolgens hoogstens aan dat u in Afghanistan met de auto mocht rijden. Wat betreft tenslotte uw originele kieskaart, uitgereikt op 10/10/1387 (30/12/2008), die u hebt neergelegd na het gehoor op het CGVS, dient er opgemerkt te worden dat de geboortedatum op dat document, zijnde 12/11/1362 (01/02/1984), niet overeenstemt met de geboortedatum op de kleurenkopie van de kieskaart, uitgereikt op 15/10/1387 (04/01/2009), die u hebt neergelegd tijdens het gehoor. Daarop staat als geboortedatum 25/30/1364 aangegeven. Dat u een kleurenkopie van een stemkaart neerlegde die u zou hebben gebruikt voor de presidentsverkiezingen van 2009 (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.9) en dat u later een andere originele stemkaart neerlegde voor dezelfde verkiezingen waarop gedeeltelijk andere gegevens worden vermeld, ondermijnt de authenticiteit van de documenten, die hoe dan ook geen verband houden met uw asielrelaas, en tast verder uw algemene geloofwaardigheid aan.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de provinciale hoofdstad Jalalabad te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Jalalabad via de internationale luchthaven van Kabul en de weg tussen de Afghaanse hoofdstad en Jalalabad op een relatief veilige manier toegankelijk is. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt immers dat er op deze druk door burgerverkeer gebruikte weg slechts sporadisch sprake is van gewelddadige incidenten.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde

incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie Jalalabad van 18 december 2015) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland.

Het gros van het geweld dat in Jalalabad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de Anti-Gouvernementele Elementen (AGE's) die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van zelfmoordaanslagen, of aanslagen met berm bommen of magnetische IED's op hun voertuigen. Daarnaast vonden er in Jalalabad ook enkele zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisereerd worden. Opvallend is wel dat de opstandelingen meer en meer zogenaamde soft targets, zoals redacties van radio's en kranten, ngo's, en internationale organisaties en mensenrechtenorganisaties, viseren.

Hoewel de aard van het gebruikte geweld er voor zorgt dat er burgerslachtoffers vallen, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Jalalabad. Er vonden weliswaar enkele aanslagen plaats in de nabijheid van burgerlijke infrastructuur, toch kan niet gesteld worden dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit veel voorkomen in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens de toename van het aantal aanslagen in Jalalabad. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is overigens niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. De stad Jalalabad blijft bovendien nog steeds een toevluchtsoord voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat IS actief is in de provincie Nangarhar, en er de Taliban en ANSF bestrijdt. IS is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. In casu werd evenwel vastgesteld dat u over een veilig vluchtalternatief beschikt in de stad Jalalabad.

Niettegenstaande er zich in de provinciehoofdstad Jalalabad met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de stad Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Jalalabad. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden

zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Jalalabad vestigt.

Ter zake dient immers opgemerkt te worden dat u essentiële informatie achterhoudt voor het Commissariaatgeneraal. Zoals hierboven beschreven, hebt u vooreerst niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk hebt gewerkt voor Mahmoud Karzai als chauffeur. Verder verklaarde u tot de 6de klas naar school te zijn geweest maar niet te kunnen lezen en schrijven (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.6 en p.10). U stelde tevens niet actief te zijn op Facebook (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.14). Nochtans heeft het Commissariaatgeneraal uw Facebookprofiel teruggevonden, getuige de duidelijk herkenbare foto van u en uw naam (zie informatie in het administratieve dossier). Op dit Facebookprofiel staat bovendien een foto van u, zittend achter een computer aan een bureau. Deze informatie is moeilijk in overeenstemming te brengen met uw bewering analfabeet te zijn (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.6 en p.10), wat doet vermoeden dat u het Commissariaatgeneraal wil misleiden door geen eerlijk zicht te bieden op uw ware profiel. Hierdoor laat u het Commissariaatgeneraal in het ongewisse over de manier waarop u financieel rondkwam in Afghanistan en over uw werkelijke levensomstandigheden aldaar. Dat u doelbewust informatie achterhoudt, doet vermoeden dat uw situatie beter is dan u wil laten uitschijnen. Aldus kan er redelijkerwijze worden aangenomen dat u, een volwassen man die tot de Pasjtoense meerderheid behoort (gehoorverslag CGVS 04/06/2014, p.3) en die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, zich in Jalalabad kan vestigen teneinde zich te onttrekken aan de situatie in uw regio van herkomst en aldaar in uw levensonderhoud te voorzien. Tijdens uw eerste asielprocedure verklaarde u daarenboven dat u over een netwerk beschikt in de stad Jalalabad aangezien uw neef bij wie u bent verbleven voor uw vertrek en die een smokkelaar heeft geregeld voor u, in Jalalabad woont en daar eigenaar is van een huis (gehoorverslag CGVS 04/06/2014, p.12 en 21).

Tot slot wordt nog opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat personen die omwille van het geweld in Afghanistan hun toevlucht tot de Jalalabad stad zoeken in gehuurde woningen verblijven, of onderdak kregen bij gastgemeenschappen, vrienden of verwanten. De IDP's kunnen daarenboven rekenen op ondersteuning van verschillende internationale hulporganisaties.

Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in uw land van herkomst te hervestigen, verwees u naar uw beweerde problemen met de taliban en stelde u dat het financieel niet mogelijk is voor u (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.17-18). Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond, kan er echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen inzake de problemen die u met de taliban zou hebben gekend en hebt u bedrieglijke informatie gegeven over uw profiel en levensomstandigheden in Afghanistan, zodat voornoemde bezwaren loutere beweringen betreffen die geen afbreuk doen aan de vaststelling dat u zich in Jalalabad kan vestigen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Jalalabad over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“Vervolgens vermeldt de bestreden beslissing de motieven om haar standpunt te staven; verzoeker kan deze motieven niet aanvaarden :

[...]

Verzoeker betreurt de beoordeling van het Commissariaat general, die manifest negatief geïnspireerd werd door de eerdere negatieve beslissing en de bekentenis van verzoeker dat hij in het verleden niet zijn volledig vertrouwen heeft gegeven aan de asielinstanties en informatie had achtergehouden.

Ook al kan verzoeker enigzins begrip opbrengen voor deze negatieve opmerkingen, toch dient hij te benadrukken dat in het kader van een nieuwe asielaanvraag op objectieve en onbevooroordeelde wijze een nieuw onderzoek dient te worden uitgevoerd van de nieuwe gegevens, waarbij eventueel dient nagegaan te worden hoe deze nieuwe gegevens een nieuw licht kunnen werpen op de eerdere beoordeling.

De redenering die echter in de bestreden beslissing wordt gevolgd is eerder andersom.

Hoe dan ook bevestigt verzoeker zijn verklaringen en het feit dat zijn problemen verband houden met zijn eerdere werk als chauffeur van de broer van oud-President Hamid Karzai, de genaamde Mahmoud Karzai.

Verzoeker merkt op dat de eerste peiler van zijn nieuwe asielaanvraag, hetzij de verschillende nieuwe stukken ivm zijn problemen met de Taliban en de moord op zijn broer gemakshalve meteen naast zich worden neergelegd op grond van de redenering dat via corruptie in Afghanistan gemakkelijk Afgaanse officiële stukken kunnen worden bekomen- die vals zijn.

Dit is niet ernstig in het kader van een nieuwe asielaanvraag. Het is niet zo dat het feit dat er inderdaad valse stukken circuleren, dit meteen betekent dat alle stukken ook vals zijn.

De opmerking ivm de datum van overlijden van verzoekers broer, waarbij sprake is van 1 maand verschil, is makkelijk te verklaren door verstrooidheid en zeker niet omwille van vervalsing.

Met betrekking tot de 2e peiler van zijn nieuwe asielaanvraag, namelijk zijn profiel als chauffeur van Mahmoud Karzai, dit wordt ook in twijfel getrokken, zodat er uiteindelijk niets pertinents overblijft om een risico op vervolging aan te tonen.

Niettemin dit profiel wordt in twijfel getrokken obv niet overtuigende overwegingen.

De bestreden beslissing vindt het niet geloofwaardig dat verzoeker louter op garantie van W.S. aan zijn betrekking is gekomen, alhoewel het algemeen bekend is dat de relaties en de voordracht op garantie van, hetzij op basis van een vertrouwensrelatie vrijwel de enige en meest courante manier is waarop mensen aan hun betrekking geraken.

Anderzijds stelt de bestreden beslissing dat verzoeker teveel moeite zou gehad hebben met het opsommen van de bestemmingen en de opdrachten die hij uitvoerde in zijn hoedanigheid van chauffeur en de identiteit van zijn "passagiers".

Ook dit is vergezocht en zelfs niet correct; ten eerste is het reeds enkele jaren geleden dat verzoeker dit werk uitvoerde, ten tweede gaf hij wel degelijk een aantal verschillende locaties en trajecten aan en tenslotte is het uiteraard zo dat hij zich vooral herinnert dat hij rondreed en zijn werk deed, afhankelijk van wat de gasten hem vroegen of dat hij vaak ook gewoon in het gasthuis aanwezig was in afwachting van een opdracht.

Bovendien was hij in zijn hoedanigheid van chauffeur zeker niet in de positie om na te checken wie precies de passagiers waren en/of hen uit te horen over wat ze kwamen doen; zoals hij zei "hij was er om hen rond te rijden". Dit is helemaal niet ongeloofwaardig en komt precies overeen met de functie van een chauffeur.

Verzoeker ondersteunt zijn functie trouwens met de aanbevelingsbrief, de officiële werkbadge en verschillende foto's in verschillende omstandigheden. De opmerking ivm de valse stukken in Afghanistan kan niet te pas en te onpas worden opgeworpen en ook de foto's kan men niet zomaar terzijde schuiven, temeer daar het niet gaat om één enkele foto.

De opmerking ivm zijn neef T. is niet overtuigend; verzoeker kan wel degelijk uitleggen waarom hij eveneens in het vizier van de Taliban is gekomen en door hen werd vermoord, namelijk omdat hij voor een privéconstructiebedrijf heeft gewerkt en dit bedrijf immers overheidsopdrachten uitvoerde, waardoor dit door de Taliban als verboden werk wordt gebrandmerkt; Verzoeker vermeldde dit nieuwe incident omdat het in de lijn ligt van alle eerdere incidenten en liquidaties door de Taliban die alle tegenstanders en collaborateurs van de overheid of de buitenlanders willen vernietigen.

Verzoeker maakte wel degelijk aannemelijk dat hij in die geschetste context, die alleen maar verslechterd met de dag, een risico op vervolging door de Taliban loopt, in geval van terugkeer.

Zijn profiel als chauffeur dient ernstiger onderzocht te worden en kan niet zomaar weggewimpeld worden ogv algemene subjectieve bedenkingen of nog verwijzingen naar een aanvankelijk gebrek aan vertrouwen in de asielinstanties.

[...]

Verzoeker merkt op dat hij afkomstig is uit het district Deh Bala en dat de bestreden beslissing de algemene onveiligheidssituatie erkent.

Met betrekking tot het intern vestigingsalternatief, merkt verzoeker in de eerste plaats op dat hij Afghanistan ontvluchtte uit vrees voor de Taliban.

Anderzijds is hij inderdaad niet hooggeschoold en het feit om zich vanuit een goede positie op Facebook voor te stellen is uiteraard niet van die aard om aan te tonen dat hij daadwerkelijk intellectuele capaciteiten en een groter sociaal netwerk zou hebben, dan wat hij zelf aangeeft.

Deze motieven zijn dus allerminst overtuigend.

Om al deze redenen vraagt hem alsnog het statuut van vluchteling toe te willen kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek ivm het profiel van verzoeker en de neergelegde bewijsstukken;"

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Op 26 februari 2014 diende verzoeker in België een eerste asielaanvraag in. Hij voerde aan dat hij zijn land van herkomst had ontvlucht uit vrees voor de repercussies vanwege de taliban. Bij 's Raads arrest nummer 132 832 van 5 november 2014 werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker aangevoerde asielrelaas.

Op 23 april 2015 dient verzoeker onderhavige, tweede asielaanvraag in. Hij houdt vast aan de asielmotieven zoals hij deze uiteenzette in het kader van zijn eerste asielaanvraag, doch stelt dat hij in het kader van deze eerste asielaanvraag voor de Belgische asielinstanties heeft verzwegen dat hij tussen 2009 en 2013 werkzaam was als chauffeur voor Mahmoud Karzai, de broer van voormalig Afghaans president Hamid Karzai. Hij stelt dat hij, ook nadat hij stopte met zijn werkzaamheden als chauffeur, door de taliban wordt beschuldigd van spionage. Tevens haalt hij aan dat zijn neef werd neergeschoten door de taliban omdat hij eerder werkte voor een privéconstructiebedrijf.

In de bestreden beslissing wordt op basis van de volgende motieven besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus: (i) verzoekers asielrelaas werd in het kader van zijn eerste asielaanvraag reeds ongeloofwaardig bevonden, (ii) het tijdens zijn eerste asielaanvraag verzwijgen voor de Belgische asielinstanties van zijn beweerde werkzaamheden als chauffeur voor Mahmoud Karzai, zonder hiervoor een afdoende verklaring te geven, doet afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid, (iii) het verband tussen verzoekers beweerde problemen met de taliban en zijn tewerkstelling als chauffeur voor Mahmoud Karzai is slechts gebaseerd op een loutere veronderstelling van verzoekers wege, (iv) betreffende de brieven van het districtshoofd en de stammenoudsten van Haskamina wordt erop gewezen dat documenten enkel een asielaanvraag kunnen ondersteunen als deze gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen – *quod non in casu* – en dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat valse, Afghaanse documenten omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk kunnen worden verkregen, (v) verzoekers verklaringen over de wijze waarop hij zijn beweerde job als chauffeur voor Mahmoud Karzai heeft gekregen, niet aannemelijk zijn, (vi) verzoeker legt slechts vage verklaringen af over de concrete omstandigheden waarin en plaatsen waarnaar hij als chauffeur zou hebben moeten rijden, (vii) betreffende de aanbevelingsbrief en de werkbadge kon verzoeker geen verdere uitleg geven over het erop staande logo, (ix) betreffende de foto's van verzoeker werkend als chauffeur wordt erop gewezen dat foto's in eender welke context kunnen worden genomen en niet gelden als objectief bewijs, (x) aangaande de moord op zijn neef (T.) komt verzoeker niet verder dan speculaties en legt hij geen enkel begin van bewijs voor, en (xi) de overige door verzoeker voorgelegde documenten zijn niet van aard de voorgaande vaststellingen te wijzigen.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen,

ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

In onderhavig verzoekschrift benadrukt verzoeker dat *“in het kader van een nieuwe asielaanvraag op objectieve en onbevooroordeelde wijze een nieuw onderzoek dient te worden uitgevoerd van de nieuwe gegevens, waarbij eventueel dient nagegaan te worden hoe deze nieuwe gegevens een nieuw licht kunnen werpen op de eerdere beoordeling.”* Verzoeker brengt echter geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Verder dient vastgesteld dat verzoeker niet kan gevolgd worden waar hij stelt dat de nieuwe stukken die hij in het kader van zijn tweede asielaanvraag neerlegde, ter zijde worden geschoven louter omdat valse, Afghaanse documenten wegens de hoge graad van corruptie gemakkelijk te verkrijgen zijn. Verzoeker citeert in zijn verzoekschrift immers de volledige bestreden beslissing, zodat niet kan worden ingezien hoe hij over het hoofd kan zien dat in deze beslissing meerdere, uitgebreide en pertinente motieven, naast het reeds vermelde motief van de corruptie en de valse documenten in Afghanistan, worden weergegeven die doen besluiten tot het weigeren van de vluchtelingenstatus. Er dient immers op gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Verzoekers werkzaamheden worden overigens niet enkel in twijfel getrokken omdat hij onaannemelijke verklaringen aflegt over wijze waarop hij aan deze job is geraakt. Immers wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat het feit dat verzoeker deze werkzaamheden tijdens zijn eerste asielaanvraag voor de Belgische asielinstanties verzweeg, op zich reeds afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid. Overigens is verzoekers stelling in onderhavig verzoekschrift dat *“het algemeen bekend is dat de relaties en de voordracht op garantie van, hetzij op basis van een vertrouwensrelatie vrijwel de enige en meest courante manier is waarop mensen aan hun betrekking geraken”*, niet meer dan een blote bewering die hij op geen enkele wijze staft. Dat er sindsdien enkele jaren zijn verstreken, doet geen afbreuk aan het feit dat redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij, ook na het verstrijken van enkele jaren, wanneer hij in België internationale bescherming vraagt omwille van zijn werkzaamheden als chauffeur voor Mahmoud Karzai, geloofwaardige, coherente en doorleefde verklaringen kan afleggen over deze werkzaamheden, die geacht kunnen worden in zijn geheugen te zijn gegrift, gelet op de verregaande impact ervan op verzoekers verdere leven, *quod non in casu*.

Het loutere feit dat er ter staving van hetzelfde element, meerdere foto's worden voorgelegd, doet op zich geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat foto's op zich geen bewijs kunnen zijn van hetgeen wordt afgebeeld, gelet op de manipuleerbaarheid van plaats en omstandigheden van hetgeen wordt afgebeeld.

Waar verzoeker stelt dat zijn neef T. werd vermoord omdat hij voor een privéconstructiebedrijf werkte dat opdrachten uitvoerde voor de overheid, komt hij niet verder dan een loutere *post factum*-verklaring. Tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde hij immers niet te weten waarom het een probleem was dat zijn neef voor een privéconstructiebedrijf werkte (gehoorverslag CGVS 22 juni 2015, p. 2-3). Meer zelfs, uit zijn verklaringen blijkt dat zijn verklaringen slechts gebaseerd zijn op speculaties zijnen 't wege (gehoorverslag CGVS 22 juni 2015, p. 3).

Gelet op het voorgaande, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Jalalabad te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat Jalalabad veilig toegankelijk is via de luchthaven van Kabul en de drukke autoweg Kabul – Jalalabad. Op de weg van Kabul naar Jalalabad blijkt het grootste probleem gelegen te zijn in de onveilige verkeerssituatie die zijn oorzaak vindt in roekeloos rijgedrag. Er gebeuren af en toe incidenten op deze weg gelinkt aan het conflict maar deze zijn hoofdzakelijk gericht tegen troepen en bevoorradingskonvoien en meestal zonder burgerslachtoffers. Een journalist, tevens voorzitter van de journalistenbond in Nangarhar, antwoordde op de vraag naar de veiligheid op de weg dat ze "volkomen veilig" is maar dat er wel een groot probleem is qua verkeersveiligheid. Verkeersonveiligheid op zich houdt echter geen enkel verband met de criteria van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport bevestigt nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Deze vaststellingen worden bevestigd door de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie Jalalabad" van 18 december 2015 (zie map 'Landeninformatie in het administratief dossier'). Nergens in deze UNHCR-richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat de stad Jalalabad, in afwijking van de rest van de provincie Nangarhar maar net zoals bijna alle andere provinciehoofdsteden, stevig in handen is van de overheid en relatief veilig is. Het gros van het geweld dat in Jalalabad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de Anti-Gouvernementele Elementen (AGE's) die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen. Voor het uitvoeren van hun aanslagen maken de opstandelingen veelvuldig gebruik van de zogenaamde magnetische IED's (MIED's). Het doelwit van deze IED's zijn bijna zonder uitzondering de wagens van Afghaanse veiligheidsdiensten en hooggeplaatste overheidsmedewerkers. Daarnaast vonden er in Jalalabad ook enkele zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen zonder uitzondering binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen *high profile*-doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale

diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid geviseerd worden. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het merendeel van de conflictgerelateerde incidenten in Jalalabad IED-ontdekkingen, arrestaties en het ontdekken van wapenopslagplaatsen zijn. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Afghaanse veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Hoewel de aard van het gebruikte geweld ervoor zorgt dat er soms burgerslachtoffers vallen, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Jalalabad. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet vaak voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens de toename van het aantal aanslagen in Jalalabad. Ook de recente aanslag van 18 april 2015 kadert binnen dit patroon. Hoewel bij deze zelfmoordaanslag verschillende burgerslachtoffers te betreuren waren, was het doelwit van de aanslag het Afghaanse veiligheidspersoneel en andere overheidsmedewerkers die aan de bank stonden aan te schuiven om hun loon af te halen.

De impact van de beschreven aanslagen is niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de stad Jalalabad met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Gelet op hogervermelde vaststellingen en de beschikbare informatie stelt de Raad vast dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Er is actueel voor burgers in de stad Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de vreemdelingenwet.

Verder dient erop gewezen dat uit de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie Jalalabad" van 18 december 2015 (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) kan worden afgeleid dat er behalve de groepering "IS in Khorasan" niet met zekerheid gezegd kan worden dat IS in Afghanistan vaste voet aan de grond heeft. Integendeel, vele waarnemingen van IS in Afghanistan moeten met de nodige omzichtigheid worden benaderd en blijken na verificatie vaak ongegrond. Bovendien zijn de acties van IS in Afghanistan tot nu toe in hoofdzaak gericht tegen de taliban. In de provincie Nangarhar is een algemene opstand gaande tegen de taliban. Sinds midden mei 2015 braken er verschillende malen hevige en dodelijke gevechten uit tussen strijders van de taliban en IS. Deze gevechten zijn geconcentreerd in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar, die grenzen aan Pakistan. Hoger kwam evenwel vast te staan dat verzoeker over een intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Jalalabad.

Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Jalalabad. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Jalalabad vestigt.

Ter zake dient immers opgemerkt te worden dat u essentiële informatie achterhoudt voor het Commissariaatgeneraal. Zoals hierboven beschreven, hebt u vooreerst niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk hebt gewerkt voor Mahmoud Karzai als chauffeur. Verder verklaarde u tot de 6de klas naar school te zijn geweest maar niet te kunnen lezen en schrijven (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.6 en p.10). U stelde tevens niet actief te zijn op Facebook (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.14). Nochtans heeft het Commissariaatgeneraal uw Facebookprofiel teruggevonden, getuige de duidelijk herkenbare foto van u en uw naam (zie informatie in het administratieve dossier). Op dit Facebookprofiel staat bovendien een foto van u, zittend achter een computer aan een bureau. Deze informatie is moeilijk in overeenstemming te brengen met uw bewering analfabeet te zijn (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.6 en p.10), wat doet vermoeden dat u het Commissariaatgeneraal wil misleiden door geen eerlijk zicht te bieden op uw ware profiel. Hierdoor laat u het Commissariaatgeneraal in het ongewisse over de manier waarop u financieel rondkwam in Afghanistan en over uw werkelijke levensomstandigheden

aldaar. Dat u doelbewust informatie achterhoudt, doet vermoeden dat uw situatie beter is dan u wil laten uitschijnen. Aldus kan er redelijkerwijze worden aangenomen dat u, een volwassen man die tot de Pasjtoense meerderheid behoort (gehoorverslag CGVS 04/06/2014, p.3) en die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, zich in Jalalabad kan vestigen teneinde zich te onttrekken aan de situatie in uw regio van herkomst en aldaar in uw levensonderhoud te voorzien. Tijdens uw eerste asielprocedure verklaarde u daarenboven dat u over een netwerk beschikt in de stad Jalalabad aangezien uw neef bij wie u bent verbleven voor uw vertrek en die een smokkelaar heeft geregeld voor u, in Jalalabad woont en daar eigenaar is van een huis (gehoorverslag CGVS 04/06/2014, p.12 en 21).

Tot slot wordt nog opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat personen die omwille van het geweld in Afghanistan hun toevlucht tot de Jalalabad stad zoeken in gehuurde woningen verblijven, of onderdak kregen bij gastgemeenschappen, vrienden of verwanten. De IDP's kunnen daarenboven rekenen op ondersteuning van verschillende internationale hulporganisaties.

Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in uw land van herkomst te hervestigen, verwees u naar uw beweerde problemen met de taliban en stelde u dat het financieel niet mogelijk is voor u (gehoorverslag CGVS 22/06/2015, p.17-18). Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond, kan er echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen inzake de problemen die u met de taliban zou hebben gekend en hebt u bedrieglijke informatie gegeven over uw profiel en levensomstandigheden in Afghanistan, zodat voornoemde bezwaren loutere beweringen betreffen die geen afbreuk doen aan de vaststelling dat u zich in Jalalabad kan vestigen."

Verzoeker uit weliswaar kritiek op deze vaststellingen, doch hij laat na enig concreet argument aan te voeren waaruit zou kunnen blijken dat deze analyse niet overtuigend zou kunnen zijn.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Jalalabad over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER